

Sygn. akt II Ka 284/23

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SO Agata Kowalska
Protokolant:	st. sekr. sąd Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Aleksandry Płatek-Oleszek

po rozpoznaniu w dniu 30 maja 2023 r.

sprawy **T. D.**

oskarżonego z art. 244 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 14 lutego 2023 r. sygn. akt II K 316/22

I. uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. P. 516,60 zł (w tym 96,60 podatku VAT) za obronę oskarżonego T. D. sprawowaną z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 284/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Łukowie z dnia 14 lutego 2023 r. sygn. akt II K 316/22

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>obraza przepisów art. 4, 7, 366 § 1 kpk mająca wpływ na treść wydanego orzeczenia przez uwzględnienie wbrew dyspozycji art. 4 kpk jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego T. D., przy jednoczesnej ocenie zebranego materiału dowodowego wbrew dyspozycji art. 7 kpk w sposób wybiórczy, sprzeczny z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniem wiedzy i doświadczenia życiowego, a wyrażające się w pominięciu przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie tej części zeznań świadków L. D., M. K. oraz D. D., w których wymieniały one sytuacje objęte zarzutem aktu oskarżenia, gdzie oskarżony umyślnie łamał zakaz zbliżania się do w/w osób podchodząc pod dom, w którym one się znajdowały i mając świadomość, że mogą być one w domu, a nadto dowolne uznanie, iż z dokumentacji nadesłanej przez Biuro Dozoru Elektronicznego Centralnego Zarządu Służby Więziennej wynika, że zamontowane urządzenia wielokrotnie wadliwie sygnalizowały naruszenie zakazu zbliżania się oskarżonego do pokrzywdzonych, w sytuacji, gdy prawidłowa analiza opisanej dokumentacji nie prowadzi do takiego wniosku, wręcz przeciwnie pozwala na precyzyjne wskazanie dat naruszenia przez oskarżonego zakazu zbliżania się</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	do pokrzywdzonych, a nawet zawiera jego oświadczenia dotyczące świadomości złamania zakazu i próby wyjaśnienia tej okoliczności, co miało wpływ na treść orzeczenia skutkując niesłusznym uniewinnieniem oskarżonego od zarzucanego mu przestępstwa.	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Wniesiona w tej sprawie apelacja jako zasadna zasługiwała na uwzględnienie skutkując uchYLENIEM zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.</p> <p>Zaskarżone orzeczenie wydane zostało z obrazą przepisów prawa procesowego – art. 4 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk oraz art. 424 § 1 pkt 1 kpk. Tok rozumowania Sądu Rejonowego przedstawiony w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku jest obarczony znacznymi lukami, które wynikają bezpośrednio z braku uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w przedmiotowej sprawie. W szczególności fragment uzasadnienia pierwszoinstancyjnego dotyczący przyczyn uniewinnienia wskazuje, że poczyniona przez Sąd Rejonowy ocena dowodów jest wybiórcza, sprzeczna z zasadami logicznego rozumowania, a przez to dowolna. Sąd obdarzając wiarą wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzeczył, aby świadomie łamał zakaz zbliżania się do pokrzywdzonych, nie uwzględnił odmiennych w swej treści zeznań L. D., M. K. i D. D., z których wynikało, że</p>		

oskarżony był widywany m.in. pod domem pokrzywdzonej L. D.. Jak wynika z jej depozycji przechodził tamtędy, zatrzymywał się, spoglądał w okno. W tym czasie aparat będący w dyspozycji pokrzywdzonej sygnalizował złamanie przez oskarżonego zakazu zbliżania się. Okoliczności te znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka M. K., która mając na uwadze powtarzalność naruszeń i zachowanie oskarżonego, oceniła, iż robił to celowo. Także D. D. widywała oskarżonego przechodzącego obok jej domu, chociaż jak zaznaczyła, znajduje się on na uboczu, w pobliżu są pola i las, więc trudno przyjąć, aby T. D. pojawiał się tam przypadkowo, łamiąc obowiązujący go zakaz w sposób nieświadomy.

Okoliczności te zostały z niezrozumiałych powodów całkowicie pominięte przez Sąd I instancji przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie. Sąd nie poddał też ocenie depozycji pokrzywdzonych w tym zakresie, nie odnosząc się w ogóle do ujawnionych przez nie okoliczności związanych z wizytami oskarżonego w pobliżu miejsca ich zamieszkania, a eksponując jedynie przy ocenie zeznań tych świadków uciążliwość jaką odczuwały w związku z komunikowaniem się z nimi przez podmiot dozorujący.

W świetle wyżej przytoczonych faktów, za błędne uznać należy ustalenia poczynione przez Sąd meriti, jakoby oskarżony nie był świadomy naruszania zakazu zbliżania się do pokrzywdzonych w sytuacjach zarejestrowanych przez system monitorujący, bądź też pozostawał w dalszej odległości, aniżeli wynikało z tych urządzeń ze

względu na wadliwość pomiarów. Z informacji nadesłanej przez Biuro Dozoru Elektronicznego Centralnego Zarządu Służby Więziennej taka okoliczność nie wynika. Wskazano tam natomiast, że oskarżony, wezwany do zaniechania naruszeń, oświadczył, że znajduje się 40 metrów od miejsca zamieszkania osób chronionych (raport z dnia 6 lipca 2021r.), nie przekroczył 20 metrów od ich domu i już oddalił się od miejsca zamieszkania Pani L. D. i D. D. (raport z dnia 28 lipca 2021 r). W świetle zeznań pokrzywdzonych, które widywały oskarżonego w miejscu swojego zamieszkania, należało zatem rozważyć, czy oświadczenia oskarżonego nie stanowiły obrony przed ewentualnymi zarzutami grożącymi mu w związku z naruszaniem obowiązującego go zakazu. Tym bardziej, że także w dniach 15 października 2012 r. i 19 października 2012 r., zgodnie z uzyskaną informacją, pokrzywdzone w chwili stwierdzenia naruszenia zakazu zbliżania się, widziały T. D. przechodzącego przy ich domu.

Powyższe wskazuje jednoznacznie, że wbrew ustaleniom Sądu Rejonowego, istnieje możliwość wskazania dat poszczególnych naruszeń zakazu zbliżania się do osób chronionych przez oskarżonego, zaś to czy T. D. robił to świadomie i celowo powinno zostać poddane ocenie z uwzględnieniem całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie.

Nadmienić należy, że oskarżony miał świadomość obowiązującego go zakazu, był wielokrotnie upominany o jego naruszeniu. Zatem powinien był czynić wszystko, aby podporządkować się rygorom

<p>z niego wynikającym, zapewniając właściwe wykonanie tego środka karnego. Sąd orzekający słusznie zaznaczył w pisemnych motywach wydanego wyroku, iż występki z art. 244 kk może być popełniony zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak też ewentualnym, a zatem również w takiej sytuacji, gdy sprawca ma świadomość wysokiego prawdopodobieństwa dokonania takiego czynu i na to się godzi. Jednocześnie Sąd ten nie rozważył prawidłowo, w jaki sposób w takim razie potraktować zachowanie oskarżonego, który znając miejsce zamieszkania pokrzywdzonych pojawiał się tam, przechodząc obok ich domów ze świadomością, że mogą w nich przebywać.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego w Łukowie.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zasadność zarzutu podniesionego w apelacji warunkowała zasadność wniosku.</p>		
<p>Lp.</p>		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości # art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylecia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.	Sąd Odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w I instancji lub co do którego w pierwszej instancji umorzono postępowanie.	# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylecia		
Gdyby postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy, przy rozważeniu przez Sąd Rejonowy wskazanych w niniejszym uzasadnieniu kwestii, możliwym pozostaje, iż Sąd I Instancji nie wydałby wyroku uniewinniającego. Uwzględnienia w wyroku kasatoryjnym wymagała reguła ne peuis i zasada dwuinstancyjności postępowania.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
Procedując po raz kolejny, Sąd I instancji przeprowadzi postępowanie w sposób pozbawiony wyżej opisanych uchybień, dogłębnie analizując kwestie wskazane przez Sąd Odwoławczy. Następnie dokona wszechstronnej, wnikliwej, wieloaspektowej i konfrontacyjnej analizy wszystkich dowodów zgromadzonych w		

sprawie, wystrzegając się przy tym generalizującej oceny dowodów, wyprowadzając wnioski zgodne z treścią art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk,	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
6. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tj. z dnia 29 lipca 2019 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 1513) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. M. P. kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za pomoc prawną świadczoną oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, ustalając wysokość tej kwoty na podstawie § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (tj. z dnia 30 listopada 2018 r., Dz. U. z 2019 r., poz. 18).

7. PODPIS
